

trzecie, decyzji 2006/79/WE z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniającej decyzje 2005/759/WE i 2005/760 w odniesieniu do przedłużenia ich okresów stosowania, po czwarte, decyzji 2006/405/WE z dnia 7 czerwca 2006 r. zmieniającej decyzje 2005/710/WE, 2005/734/WE, 2005/758/WE, 2005/759/WE, 2005/760, 2006/247/WE oraz 2006/625/WE dotyczące niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków, po piąte, decyzji 2006/522/WE z dnia 25 lipca 2006 r. zmieniającej decyzje 2005/759/WE i 2005/760 dotyczące niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz przemieszczania niektórych żywych ptaków do Wspólnoty, po szóste, decyzji 2007/21/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. zmieniającej decyzję 2005/760 dotyczącą niektórych środków ochronnych odnoszących się do wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz przywozu ptaków innych niż drób do Wspólnoty oraz, po siódme, decyzji 2007/183/WE z dnia 23 marca 2007 r. zmieniającej decyzję 2005/760.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Strony przedstawią Sądowi w terminie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku kwoty odszkodowania ustalone w ugodzie.
- 4) W braku ugody strony przedłożą Sądowi w tym samym terminie wnioski dotyczące proponowanych kwot.
- 5) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2013 r. — Duravit i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-364/10) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Belgijski, niemiecki, francuski, włoski, niderlandzki i austriacki rynek instalacji sanitarnych do łazienek — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Koordynacja podwyżek cen i wymiana mających szczególne znaczenie informacji handlowych — Jednolite i ciągłe naruszenie — Ciężar dowodu — Grzywny — Równość traktowania — Proporcjonalność — Legalność kar)

(2013/C 325/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Duravit AG (Hornberg, Niemcy); Duravit SA (Bischwiller, Francja); i Duravit BeLux SPRL/BVBA (Overijse, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold, U. Soltész i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i A. Antoniadis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P. Thyrieego)

Interwient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Simm i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem głównym, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania zgodnie z art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek), a także — tytułem ewentualnym — żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżące w tej decyzji.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność art. 1 ust. 1 pkt 8 decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania zgodnie z art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek) w zakresie, w jakim Komisja Europejska uznała w nim, że Duravit AG, Duravit BeLux SPRL/BVBA i Duravit SA uczestniczyły w naruszeniu na terytoriach Włoch, Austrii i Niderlandów.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Duravit AG, Duravit BeLux et Duravit SA pokrywają trzy czwarte własnych kosztów.

4) Komisja pokrywa jedną czwartą kosztów poniesionych przez Duravit AG, Duravit BeLux i Duravit SA oraz własne koszty.

5) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.